

בעזרת השם יתברך

גליון # 37 - חודש תשרי תשל"א

אגרון עולמי לגלות את האמת על חיוב ישוב ארץ ישראל
שהיא מצות עשה מן התורה ושקולה כנגד כל מצות התורה

בירורי הלכות מכל ספרי שאלות ותשובות

הגליונות האלו מיוסדים לשבור את כח של אלו שמוציאים דיבתם רעה על ארצינו הקדושה כמו שכתוב בספר חפץ חיים בהקדמה, וז"ל: ועוד הלא ידוע הוא שנגזר עלינו גלות מפבר מעת מעשה המרגלים, כמו שכתוב בתהלים (פרק קי"ו, כ"ו-כ"ז), "וַיִּשָׂא יְדוֹ לָהֶם לְהַפִּיל אוֹתָם וְגו' בְּגוֹיִם וּלְזָרוֹתֵם בְּאַרְצוֹת", וכמו שפרש רשארץ ישראל שם והרמב"ן בפקשת שלח, (במדבר י"ד א') וְחָטְא הַמְּרַגְלִים הֲלֵא הָיָה עוֹן לְשׁוֹן הָרַע, וְכִמוּ דְאִיתָא בְּעֶרְכֵּי (דף ט"ו). אִם כֵּן אֲנוּ מְכַרְחִין לְתַקְנָן זֶה הַחֲטָא קִדְּם הַגְּאֻלָּה. וכדאיתא בתנא דבי אליהו שהלשון הרע עולה עד כנגד כסא הכבוד, ובפרט כשהוא מדבר נגד ארץ ישראל.

על ידי שנלמוד על מצות ישוב ארץ ישראל נזכה שכל בני ישראל יעלו לארצינו הקדושה כמ"ש בעובדיה (פרק א פסוק יז) וְבָהֵר צִיּוֹן תִּהְיֶה פְּלִיטָה וְהָיָה קִדְּשׁ וַיֵּרְשׁוּ בֵּית יַעֲקֹב אֶת מוֹרְשֵׁיהֶם. (ובספר ישעיה פרק ס פסוק כא) וְעַמְּךָ כָּל־מִצְרַיִם לְעוֹלָם וַיֵּרְשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יָדֵי לְהַתְּפָאֵר. הַקְּטָן יִהְיֶה לְאֶלְפִי וְהַצָּעִיר לְגוֹי עֲצוּם אֲנִי ה' בְּעֵתָהּ אַחֲשֵׁנָה. ונזכה בקרוב ממש לביאת משיח צדקינו בב"א.

עוד לקטנו מדברי חז"ל בש"ס בבלי ירושלמי ומדרשים, זוהר הקדוש תיקונים וספרי הראשונים, ומספרי מוסר וספרי ח"ן מגדולי האחרונים וספרי תלמידי הבעל שם טוב זצללה"ה

עיה"ק צפת תובב"א

מצות ישיבת ארץ ישראל

על פי שאלות ותשובות באלף שנים האחרונות

שו"ת מהר"י בי רב סימן לח

זכות הקבורה בארץ ישראל

ומה ששאלת דהאי צורבא מרבנן דנח נפשיה בח"ל ולא פקיד להעלותו לארץ ישראל אם הוא יפה להעלותו אם לאו דכוון /דכיון/ דלא פקי' שמעינא דלא סבירא ליה והא אלו לא ס"ל לא עבדינן ליה מאי דלא סבירא ליה עד כאן.

תשובה מזה הצד שכתבת דכיון דלא פקיד דילמא משום דלא ס"ל: כבר ידעת דאמרינן בכמה דוכתי בתלמודא דילמא מלאך המות אנסי' ולא היה לו פנאי לאפקודי. אבל איכא מילתא אחריתי שאמרו בזוהר דהאי דמית בח"ל ומעלין אותו לארץ ישראל עליו הכתוב אומר ותבואו ותטמאו את ארצי ועם כל זה כיון שרוב החכמים והצדיקים ורובא

**דעלמא מתאויים שיעלו עצמותיהם לארץ ישראל אנן סהדי דניחא ליה
להוא צורבא מרבנן דנח נפשיה בחוצה לארץ שיעלו עצמותיו לארץ
ישראל. והא דלא פקיד או משום דתקיף ליה עלמא או משום שלא
רצה להטריח לבניו. והנה בזמן הנזיר כמה"ר יצחק שולל ז"ל בהיותי
במצרי' נשאנו ונתנו בדבר הזה מפני שהנכבד כמה"ר נתן שואל"ל
לא צוה שיעלו אותו לארץ ישראל. ומסקנא בינינו היתה שיעלו אותו
וכן נעשה והעלוהו על כן אחלה עליך שתכתוב לי באורך מכל הענינים
העוברים שם. המזומן לכבודך:**

יעקב בי רב